

ЩОДО ДЕЯКИХ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ ТА ШЛЯХІВ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Рівень людського життя напряду залежить від стану навколишнього природного середовища, і, на жаль, за останні роки тенденція невтішна. Все більше турбує питання про рівень забрудненості повітря, ґрунтів, води, лісів. І, напевно, завжди будуть знаходитися люди, котрим не байдужий стан навколишнього середовища, котрі борються за максимальне збереження природних ресурсів і раціональне їх використання, і ті, котрі жадібно наживаються на довкіллі.

Карпати — не тільки один із наймальовничіших куточків України. Це також один із найвагоміших східноєвропейських оздоровчо-рекреаційних об'єктів, зона цінних лісових масивів, які очищають повітряний басейн над величезною частиною Східної Європи. Ще зі шкільної парти нам відомо, що Карпати — це «легені України». І це дійсно так, адже тут зосереджена третина лісових запасів України, лісистість цієї території одна, з найвищих у країні — 53,5 %.

Карпати мають величезний ресурсний і трудовий потенціал, унікальні природно-кліматичні умови, і в результаті нераціональної економічної політики сформувалася спотворена, структура господарського комплексу. Тому нинішня система господарювання є екологічно небезпечною і економічно неефективною. У Карпатському регіоні темпи деградації природного середовища перевищують темпи усвідомлення населенням цього небезпечного процесу. Для більшої частини Карпатського регіону характерна антропогенна трансформованість ландшафтів і значна забрудненість середовища [1, с. 175].

Непоправної шкоди завдає таке явище, як варварське лісокористування. А це, в свою чергу, призводить до порушення гідрологічного режиму і водного балансу, стає причиною катастрофічних повеней, буреломів, значних ерозійних процесів, обміління та замулення річок тощо.

Вирішення проблеми поліпшення екологічного стану Карпатського регіону і території України вцілому, у першу чергу слід починати з впровадження системи природоохоронних заходів. 21 грудня 2010 року було прийнято Закон України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року». Мета цієї Стратегії полягає в поліпшенні екологічної ситуації, підвищенні рівня екологічної безпеки в країні та збільшення площі заліснення території держави шляхом відновлення лісів та лісорозведення на земельних ділянках лісового фонду, створення захисних лісових насаджень на землях

несільськогосподарського призначення і землях, відведених для заліснення. Оптимальним, за європейськими рекомендаціями, є показник лісистості 20 відсотків, для досягнення якого необхідно створити більше 2 мільйонів гектарів нових лісів. Загальна площа вкритих лісовою рослинністю земель збільшилася з 1961 року із 7,1 до 9,5 мільйона гектарів (на 33,8 відсотка). Якщо зазначені темпи заліснення будуть збережені, то лише через 20 років в Україні буде досягнутий оптимальний рівень лісистості [2].

Лісовий кодекс закріплює положення про те, що основним завданням державного регулювання та управління у сфері лісових відносин є забезпечення ефективної охорони, належного захисту, раціонального використання та відтворення лісів [3].

Тобто уряд країни працює над проблемою охорони та раціонального використання лісів. На жаль, державні органи враховують лише загальний відсоток лісів, без урахування «якості» дерев. Через це лісова промисловість перетворила багато природних лісів на території з вирощування деревини. Види дерев, що не мають цінності та потенційного прибутку для лісової промисловості, винищуються. Натомість висаджують види дерев, що швидко ростуть, отже, обіцяють більші прибутки.

Сучасні екологічні проблеми неможливо розв'язати без фінансового забезпечення і інвестування, внутрішніх нагромаджень, бюджетних і позабюджетних коштів.

З метою екологізації виробництва потрібно розвивати ринок екологічних послуг, тобто сферу обміну ресурсами, капіталом і працею, послугами, інформацією, ідеями, які сприяють поліпшенню економії природно-ресурсного потенціалу.

Це, насамперед, виробництво спеціальної техніки для контролю за станом навколишнього середовища, розробка технологій по використанню вторинних ресурсів, організація виробництв екологічно чистої продукції, надання екологічних послуг.

Індустрія охорони природного середовища є екологічно ефективною, оскільки прискорює процеси екологічної модернізації, створюється новий ринок товарів, активізується процес нагромадження капіталу через розв'язання екологічних проблем, активізується міжнародна торгівля, підвищується екологічна культура. Розвиток еколого-економічного потенціалу сприяє відтворюючому циклу природокористування встановленню позитивного балансу на користь природи і суспільства.

Список використаних джерел

1. Ковач М. Й. Еколого-економічні проблеми карпатського регіону та шляхи їх розв'язання // Науковий вісник Ужгородського державного інституту інформатики, економіки і права. — 2002. — Вип. 12.1. — С. 175-180.

2. Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року : Закон України від 21 груд. 2010 р. № 2818-VI // Відомості Верховної Ради України. — 2011. — № 26. — С. 218.

3. Лісовий кодекс України : бід 21 січ. 1994 р. в рсд. від 8 лют. 2006 р. ,№ 3852-XII // Відомості Верховної Ради України. — 2006. — .Ns 21. — Ст. 170.

*Науковий керівник: к. ю. и., асистент **Заверюха М. М.***